

هەر لایەنگەرێکەم گۆردی بەیانێ، هەگبەکەیی خەیی پە کرد و لایەنگەر
کچەکەیی بەر و نەخەخانە بەر کەوت. ئەندک دیسان لای پرسی: «هەر
ئەمەمە دەرمان دەکات، وا نییە؟» «نا نا دەرمانەم، دەرمان ناکات!»
بەر و هەیی چاوەوانی ئەیش، لای ئەزێ پەش پەش و دانیشتبوو و

چاوه‌و‌و‌ی نه‌ری خ‌ی بوو. ه‌ر ک‌ ناوی خو‌ندرای‌و‌، توند توند کچ‌ک‌ی کرد‌ باو‌شی، ب‌ چاوانی پ‌ ل‌ فرم‌سک‌و‌ گوتی: «کچم ه‌ر ل‌ر‌ او‌ست‌، ه‌ر نیو کاژ‌ر‌ک‌ و‌ ب‌خ‌ دم‌و‌.» ئ‌ویش دیسان ل‌ی پرس‌: «ئ‌دی ئ‌گ‌ر د‌ری کردین، دایکم چ‌ن دم‌اند‌ز‌ت‌و‌؟» «نا نا د‌یزگ‌ک‌م د‌رمان ناکات، ه‌ر ل‌و‌ چاوه‌و‌و‌ی دایکت د‌ک‌ین، ه‌ر د‌گ‌ت‌و‌!»

ل‌س‌ر ق‌ر‌و‌و‌و‌ک‌ پ‌اک‌وت‌بوو، بیر‌ی ل‌م چ‌ند مانگ‌ی ا‌بردوو د‌کرد‌و‌، ئ‌و و‌و‌ژ‌ی ک‌ هاواری خ‌زانی د‌رگای ما‌و‌ک‌ی ب‌ ی‌کجاری ل‌دوای خ‌ی داخست. دوو ح‌فت‌ی و‌ک‌ ل‌ ما‌و‌و‌ د‌رن‌چوو، یش‌ن یش‌ن، ب‌گ‌ن ب‌گ‌ن، ت‌نان‌ت و‌ک‌ی کچ‌شی ل‌ی د‌ترسا. ت‌ل‌ف‌ن‌ک‌، دوو ت‌ل‌ف‌ن، چ‌ند ت‌ل‌ف‌ن‌ک‌ی ب‌و‌و‌ب‌ر‌ک‌ی ناچاری کرد بگ‌ت‌و‌و‌ س‌ر کار‌ک‌ی، دوو و‌و‌ژ‌ی ن‌برد و‌ ل‌و‌ش د‌رکرا، ئ‌ چ‌ن بتوان‌ت کار بکات، تاز‌ ئ‌اب‌ووی ه‌مووی ه‌و‌و‌ژ‌او‌!

ژانی گورچیل‌ک‌ی تا د‌هات و‌ زیاتر د‌بوو: «ئ‌م‌ ک‌ی ژیان‌! تاوانم چی بوو تاو‌کوو ئ‌م ه‌موو ناخ‌شی‌ ی‌ک ب‌دوای ی‌کان‌م ب‌س‌ر ب‌ت. ئ‌ س‌ردار چی بکات، ئ‌ویش مندا‌ی ه‌ی‌ و‌ د‌ب‌ت نانیان بدات. خ‌ ئ‌گ‌ر س‌ردار ک‌ن‌ هاو‌و‌م ن‌بوای‌ و‌ ی‌ک‌ک‌ی تر بوای‌ و‌و‌نگ بوو نیو ئ‌و‌ند‌ش ل‌س‌رم ا‌ن‌و‌ستا‌بوای‌. ئ‌اخ ل‌م ب‌خت‌ و‌و‌ش‌م، ئ‌اخ!»

پ‌رستار‌ چاوشین‌ ق‌زسوور‌ک‌ هات‌ س‌ر س‌ری و‌ د‌ربار‌ی ک‌شو‌ه‌وا پرس‌یاری ل‌ کرد، ه‌دی ه‌دی س‌ند‌ی ب‌نج‌ک‌ی خست‌ س‌ر د‌م و‌ لووتی، تا د‌هات چاوه‌و‌کانی سست‌ر د‌بوون. د‌نگ‌کان دوور‌تر د‌ک‌وت‌ن‌و‌، س‌ماش‌ی ل‌ت‌ر د‌بوو، س‌یر‌کی پ‌رستار‌ک‌ی کرد، ه‌ر ل‌ هاواری خ‌زانی د‌چوو.

چ‌ند کاژ‌ر‌ک‌ ت‌پ‌‌ی، چاوه‌و‌کانی کرد‌و‌، س‌یر‌کی د‌ورو‌ب‌ری خ‌ی کرد، ن‌یزانی ب‌چی ل‌ر‌ دانیش‌وو‌. ووداو‌کانی دو‌ن‌ی هیچ بیر ن‌ما‌بوو. س‌ر ئ‌ش‌ی‌کی ب‌ه‌ز‌تینی ب‌ه‌نا، د‌ستی ب‌ پ‌رداخ‌ ئ‌او‌ک‌ی ب‌رد‌می خ‌ی برد. ی‌ک دوو قومی ل‌دا. و‌ک‌ ب‌ ه‌و‌و‌داوان هات‌ س‌ر س‌ری، چاوه‌و‌کانی ل‌خ‌شیان بریسک‌یان د‌دای‌و‌، هاواری کرد: «باوک‌، باوک‌، ئ‌و‌ ه‌ست‌ای!»

س‌یر‌کی کچ‌ک‌ی ب‌رد‌می کرد، د‌نگ‌ی خ‌ی خ‌ کرد‌و‌، د‌نگ‌ گ‌و‌ک‌ی ه‌ب‌‌ی: «بانگی ه‌ژاری باوکت ب‌، پ‌ی ب‌ س‌رداری خاو‌نخانوو هاتوو‌، ئ‌گ‌ر ه‌ر ئ‌ستا ب‌ خ‌ی و‌ ب‌ کر‌ی ه‌ر چوار مانگی

«اښودو نه يې ته د درېوو، با به شتوم ځکه وو به ته د درېوو و نه ترام به
چې بکات!»